

**Vestiging
Groningen**

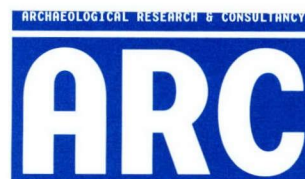
Postbus 41018
9701 CA Groningen
T (050) 3687100
F (050) 3687199

**Vestiging
Geldermalsen**

Postbus 66
4190 CB Geldermalsen
T (0345) 620100
F (0345) 620109

E info@arcbv.nl
I www.arcbv.nl

IN12.04890

Gemeente Beuningen
De heer K. Antonise
Postbus 14
6640 AA Beuningen

Datum	Uw kenmerk	Ons kenmerk	Telefoon
15-08-2012	-	NM/12/485	050-3687100

Onderwerp: Definitieve versie ARC-rapport 2012-81

Geachte heer Antonise,

Hierbij doe ik u de definitieve versie van het ARC-rapport *'Een archeologisch inventariserend veldonderzoek door middel van proefsleuven (IVO-P) aan de Wolfsbossingel te Beuningen (Gld)'* toekomen.

Voor een correcte administratie binnen ons bedrijf zouden wij het op prijs stellen als u de bijgevoegde ontvangstbevestiging wilt ondertekenen en aan ons retourneren.

Met vriendelijke groet,

i.c.
H. Buitenhuis
Redactie

Bijlage:

- 2x ARC-rapport 2012/056 (OG + BG)
- 1x Ontvangstbevestiging

--- ONTVANGSTBEVESTIGING ---

ARC- Rapport 2012-81 Ontwikkelingslocatie Wolfsbossingel te Beuningen (Gld) (2012/65)

Status: Definitief en goedgekeurd

Naam bevoegd gezag:

.....
Datum

.....
Handtekening bevoegd gezag

Retourneren:

Fax: 050-3687199

Postadres: ARCbv
Postbus 41018
9701 CA Groningen

Een archeologisch inventariserend veldonderzoek door middel van proefsleuven (IVO-P) aan de Wolfsbossingel te Beuningen (Gld)

J. Oosterbaan

ARC-Rapporten 2012-81

Groningen
2012

ISSN 1574-6887

Colofon

Een archeologisch inventariserend veldonderzoek door middel van
proefsleuven (IVO-P) aan de Wolfsbossingel te Beuningen (Gld)

ARC-Rapporten 2012-81
ARC-Projectcode 2012/056

Tekst

J. Oosterbaan

Kaartmateriaal

J. Oosterbaan

Veldfotografie

J. Oosterbaan

Redactie

H. Buitenhuis & N. van Malssen

Status

definitieve versie

Autorisatie — M.J.M. de Wit

Beheer en plaats van documentatie

Archaeological Research & Consultancy

Uitgegeven door

ARC bv

Postbus 41018

9701 CA Groningen

ISSN 1574-6887

Groningen, 2012

Een recente lijst van de ARC-Rapporten is te vinden op www.arcbv.nl

Inhoud

1	Inleiding	4
1.1	Aanleiding voor het onderzoek	4
1.2	Ligging en beschrijving van het onderzoeksgebied	4
1.3	Doel van het onderzoek	4
1.4	Onderzoeksgeschiedenis	5
1.5	Werkwijze	5
2	Resultaten	9
2.1	Bodemopbouw	9
2.2	Sporen en structuren	10
2.2.1	Proefsleuf 1	10
2.2.2	Proefsleuf 2	11
2.3	Vondsten	13
2.3.1	Aardewerk	13
2.3.2	Bouwmateriaal	14
3	Conclusies	15
4	Waardering en aanbeveling	17
5	Samenvatting	18
	Bijlagen	20

Projectgegevens

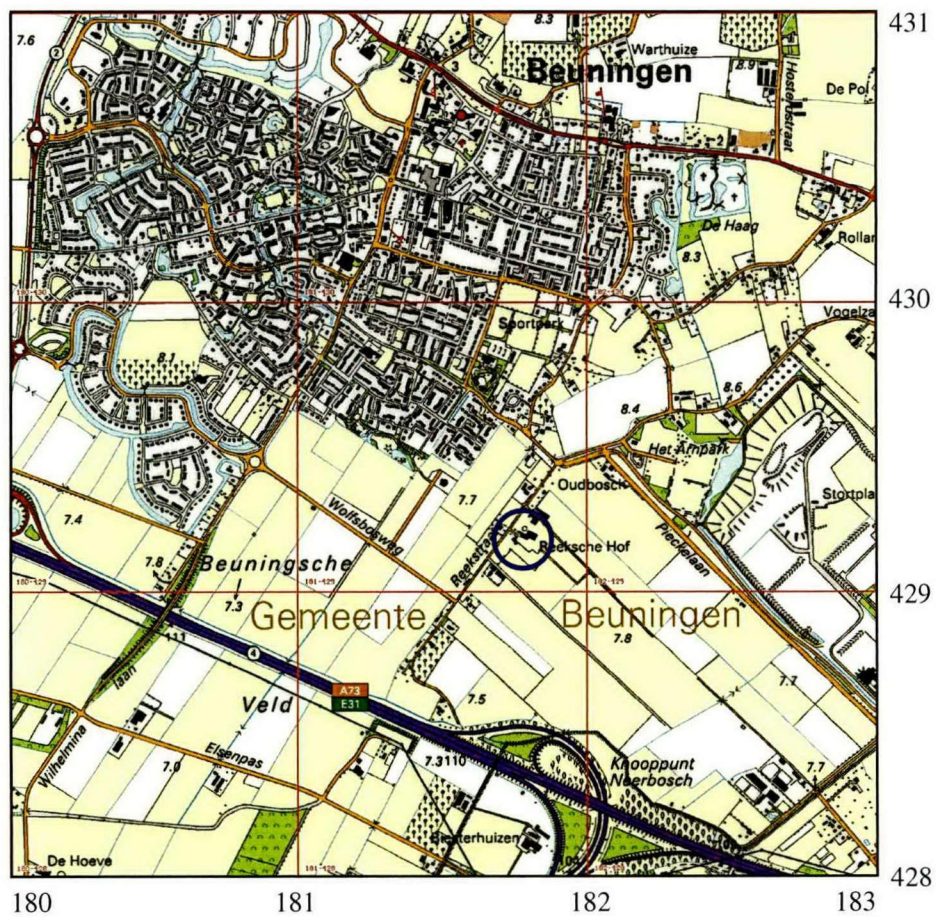
Projectnaam	Beuningen, Wolfsbossingel
Projectcode	2012/056
CIS-code	50.843
Status	Definitief (7 augustus 2012)
Projectleider	drs. J. Oosterbaan
Contact	0345-620108, j.oosterbaan@arcbv.nl
Opdrachtgever	Gemeente Beuningen, dhr. K. Antonise
Contact	14025, gemeente@beuningen.nl
Bevoegde overheid	Gemeente Beuningen, dhr. K. Antonise
Contact	14025, gemeente@beuningen.nl
Toetsing	drs. P.J.F. Franzen, regioarcheoloog
Contact	024-3299699, p.franzen@nijmegen.nl

Locatiegegevens

Toponiem	Wolfsbossingel
Plaats	Beuningen
Gemeente	Beuningen
Provincie	Gelderland
Kaartblad	40C
RD-coördinaten	N: 181.772/429.242 O: 181.881/429.174 Z: 181.824/429.092 W: 181.722/429.164
Oppervlakte	1 ha

Beschrijving onderzoekslocatie

Geologie	Formatie van Echteld op Formatie van Kreftenheye
Geomorfologie	Terrasvlakte en rivierkom en oeverwalachtige vlakte
Bodem	Kalkloze poldervaaggronden, grondwatertrap V
Historische situatie	Op het terrein heeft het Reeksche Hof gestaan dat dateert uit het eind van de 18e eeuw.
Archeologische verwachting	Noordelijk deel hoge trefkans op resten uit Late Middeleeuwen – Nieuwe tijd voor deel rondom het Reeksche Hof. Overige deel lage trefkans.

Afbeelding 1. Topografische kaart van de onderzoekslocatie (omlijnd) en omgeving, voorzien van RD-coördinaten. Bron: Topografische Dienst Nederland.

1 Inleiding

1.1 Aanleiding voor het onderzoek

In opdracht van de gemeente Beuningen heeft Archaeological Research & Consultancy (ARC bv) een inventariserend veldonderzoek door middel van proefsleuven (IVO-P) uitgevoerd. De aanleiding voor dit onderzoek is de voorgenomen bouw van zes woningen op de onderzoekslocatie.

Het noordelijke deel van de onderzoekslocatie rondom het Reeksche Hof, een oude woonplaats langs de Oude Reekstraat, heeft volgens de verwachtingskaart van de provincie Gelderland een hoge archeologische trefkans op resten uit de Late Middeleeuwen en Nieuwe Tijd. Het overige deel van de onderzoekslocatie heeft een lage trefkans. Op de archeologische verwachtingskaart van de gemeente Beuningen bevindt de onderzoekslocatie zich ook in een gebied met een lage archeologische verwachting. In het westelijke deel van het onderzoeksgebied staat op deze kaart de historische huislocatie 'Het Reeksche Hof' aangegeven, waardoor daar de archeologische verwachting hoog is (Heunks & Van Hemmen 2007, kb 2). Uit een eerder uitgevoerd bureau-onderzoek en inventariserend veldonderzoek (Hebinck 2011) bleek, dat binnen de onderzoekslocatie mogelijk archeologische waarden in de vorm van funderingsresten aanwezig zijn. De bevoegde overheid achtte daarom een vervolgonderzoek noodzakelijk om meer inzicht in deze resten te krijgen.

Het onderzoek is uitgevoerd op 3 maart 2012. De projectleiding was in handen van J. Oosterbaan MA. De veldtechniek werd verzorgd door ing. M.C. Botermans en mw. drs. K.M. Wojciechowska-Treder. Het onderzoek is uitgevoerd conform de eisen die gesteld worden in de Kwaliteitsnorm voor de Nederlandse Archeologie (KNA versie 3.2).¹

1.2 Ligging en beschrijving van het onderzoeksgebied

Het onderzoeksgebied ligt ten zuidoosten van de bebouwde kom van Beuningen (afb. 1). Het terrein wordt in het westen begrensd door de Oude Reekstraat, in het noorden door de Wolfsbossingel en in het oosten door de Lagunesingel. De onderzoekslocatie was momenteel onbebouwd en lag braak. De locatie heeft een oppervlak van 1 ha en ligt op een hoogte tussen 7,7 en 8 m +NAP.

1.3 Doel van het onderzoek

Doel van het IVO-P is het vaststellen van de inhoudelijke en fysieke kwaliteit van de locatie (aard, ouderdom, omvang, gaafheid, conservering) teneinde tot waardestelling te kunnen komen. In het Programma van Eisen, dat is opgesteld door

¹De inhoud van de KNA kan worden geraadpleegd op www.sikb.nl.

drs. C.G. Koopstra en drs. N. van Malssen (ARC bv), zijn daartoe de volgende onderzoeksvragen geformuleerd:

- 1 *In welke mate is het gebied verstoord?*
- 2 *Wat is de geologische/bodemkundige opbouw?*
- 3 *Wat is de aard, omvang, kwaliteit en verloop van de archeologische sporen en sporenclusters?*
- 4 *Uit welke periode(n) dateren de sporen?*
- 5 *Wat is de datering van de archeologische vondsten en tot welke vondsttypen of vondstcategorieën behoren zij?*
- 6 *Is er een relatie te leggen tussen de archeologische vondsten en sporen?*
- 7 *Wat is de relatie van vondsten en sporen met de eerder aangetroffen vondsten en sporen in de omgeving?*
- 8 *Is er sprake van verschillende bewoningsfasen?*
- 9 *Wat is de relatie tussen de aangetroffen sporen/structuren en het omringende landschap?*
- 10 *Welke vindplaatstypen zijn er aangetroffen?*
- 11 *Zijn de aangetroffen vindplaatsen behoudenswaardig?*
- 12 *Indien het onderzoek geen archeologische resten of categoriaal beperkte archeologische fenomenen (bijvoorbeeld alleen losse vondsten) oplevert, welke verklaring is hiervoor dan te geven? Is er (bijvoorbeeld) sprake van: aantoonbare afwezigheid van bewoning en / of actief landgebruik, verstoring van antropogene aard, beperking van de archeologische waarnemingsmogelijkheden door bodemprocessen, beperking van de archeologische waarnemingsmogelijkheden door werk- of weersomstandigheden?*
- 13 *Welke postdepositionele processen hebben zich afgespeeld en wat is het effect daarvan?*

1.4 Onderzoeksgeschiedenis

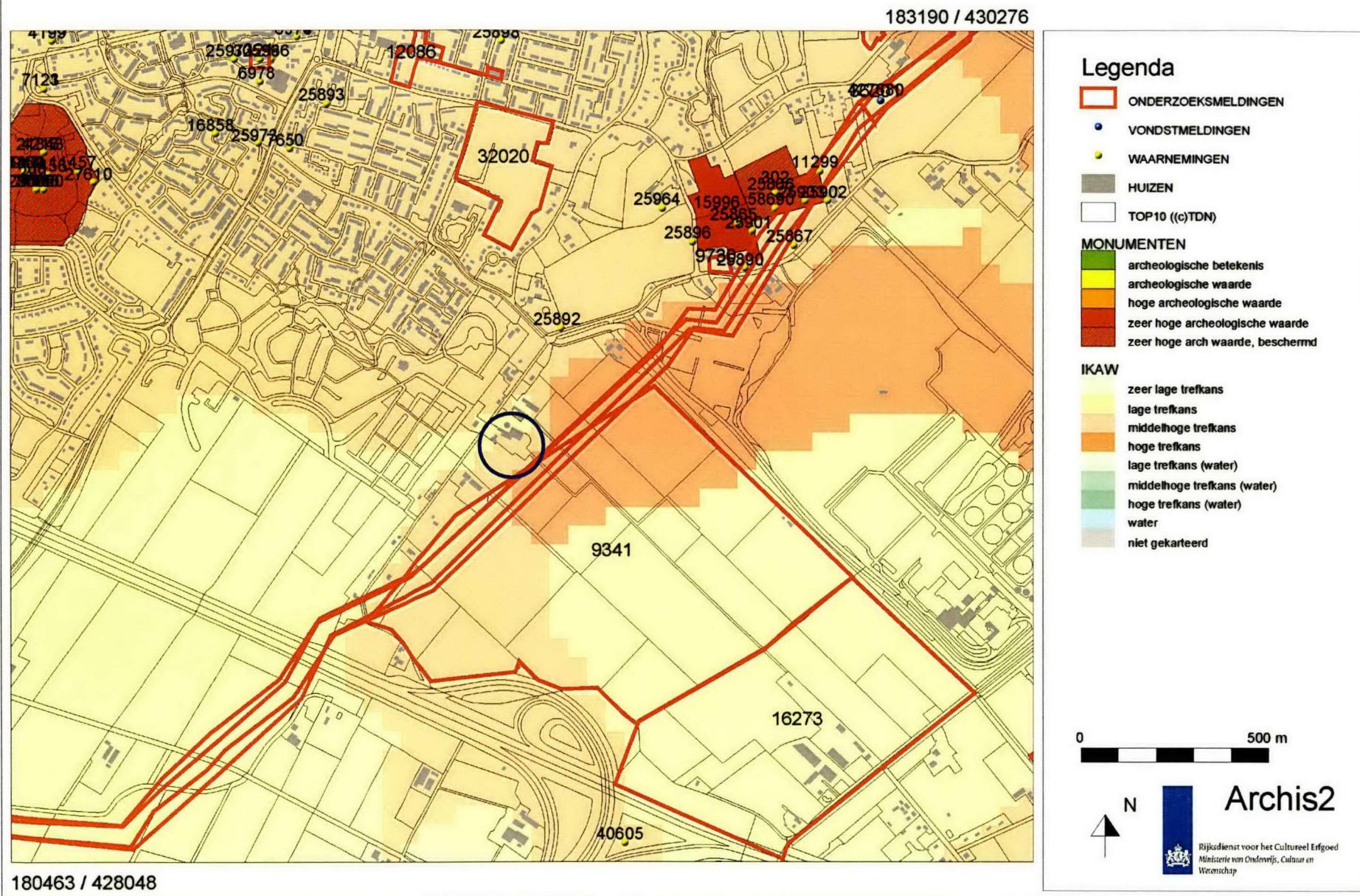
Met oog op de toekomstige ontwikkelingen aan de Wolfsbossingel zijn een archeologisch bureau-onderzoek en een verkennend inventariserend booronderzoek uitgevoerd door ARC bv (Hebinck 2011). Uit dit onderzoek blijkt dat het onderzoeksterrein een middelhoge en lage trefkans heeft op archeologische resten (afb. 2). Rondom het Reeksche Hof is de kans op het aantreffen van resten uit de Late Middeleeuwen en Nieuwe Tijd aanwezig (afb. 3). Op het resterende deel van het onderzoeksgebied zijn geen archeologische indicatoren aangetroffen, waaruit een lage archeologische verwachting blijkt.

1.5 Werkwijze

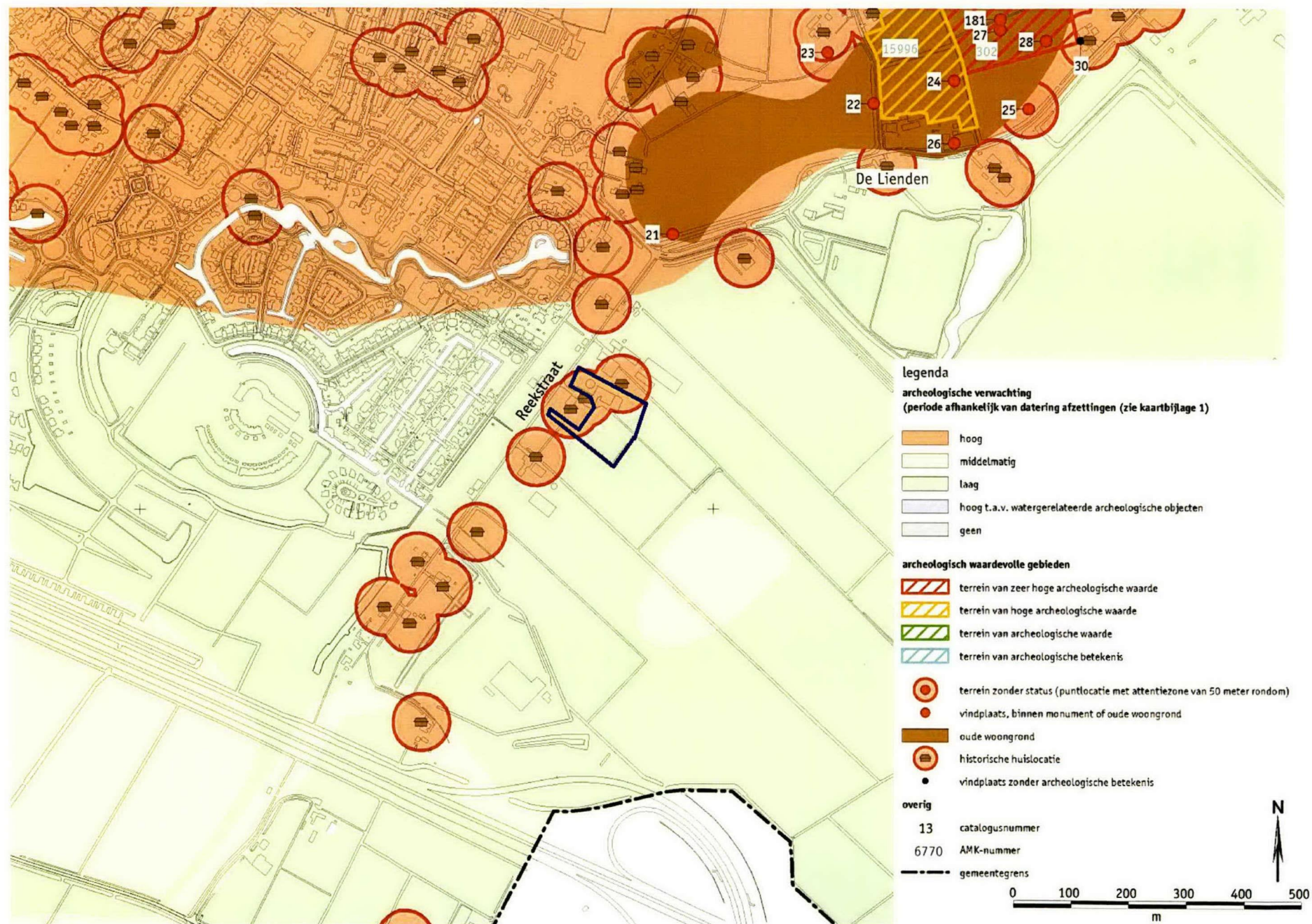
Er zijn proefsleuven aangelegd van 60×4 m (proefsleuf 1) en 49×4 m (proefsleuf 2), met een totale oppervlakte van 436 m². Hiermee is 4,36% van het plangebied onderzocht volgens een vooraf goedgekeurde onderzoeksstrategie. De proefsleuven zijn, waar mogelijk, geplaatst binnen de contouren van de geplande bebouwing

in de verschillende delen van het onderzoeksgebied, waarmee inzicht wordt verkregen in het gehele onderzoeksgebied (afb. 7).

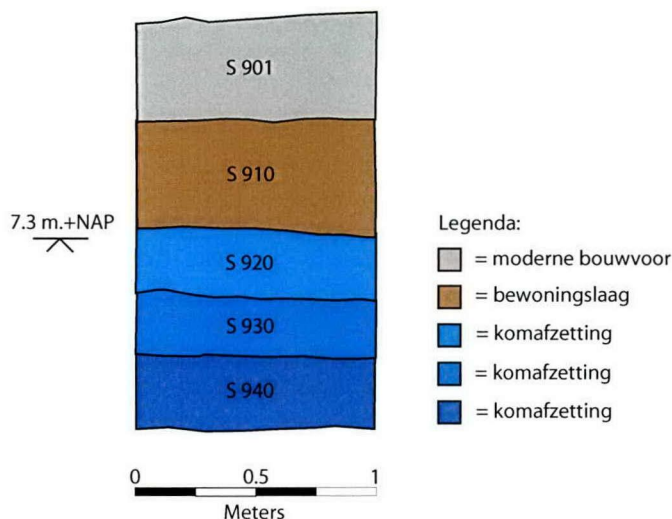
In de proefsleuven is één vlak aangelegd op een diepte van ca. 7,3 m +NAP. Hiervoor is eerst de bouwvoor verwijderd, waarna laagsgewijs is verdiept naar het vlakniveau. De aanleg van het vlak gebeurde onder begeleiding van een metaaldetectorspecialist. Volgens het Plan van Aanpak moesten de aanlegvondsten in vakken van 4×5 m verzameld worden. Na de aanleg van de vlakken zijn de putgrenzen, de natuurlijke zones en de maaiveldhoogtes met de GPS ingemeten. De gegevens betreffende de veldfotos, grondsporen en vondsten zijn digitaal ingevoerd in een handheld. In elke werkput is een profielkolom gedocumenteerd van minstens 1 m breed. De onderkant van deze kolommen lag minstens 30 cm onder het vlakniveau om de aard onderliggende lagen beter te kunnen duiden. De weinige sporen zijn allemaal machinaal of handmatig gecoupeerd.

Afbeelding 2. Archeologische waarden op de onderzoekslocatie (blauw omcirkeld) en in de omgeving. Bron: Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed/Archis2.

Afbeelding 3. Uitsnede van de archeologische verwachtingskaart van de gemeente Beuningen, met de onderzoekslocatie blauw omlijnd.
Bron: Heunks & Van Hemmen (2007).

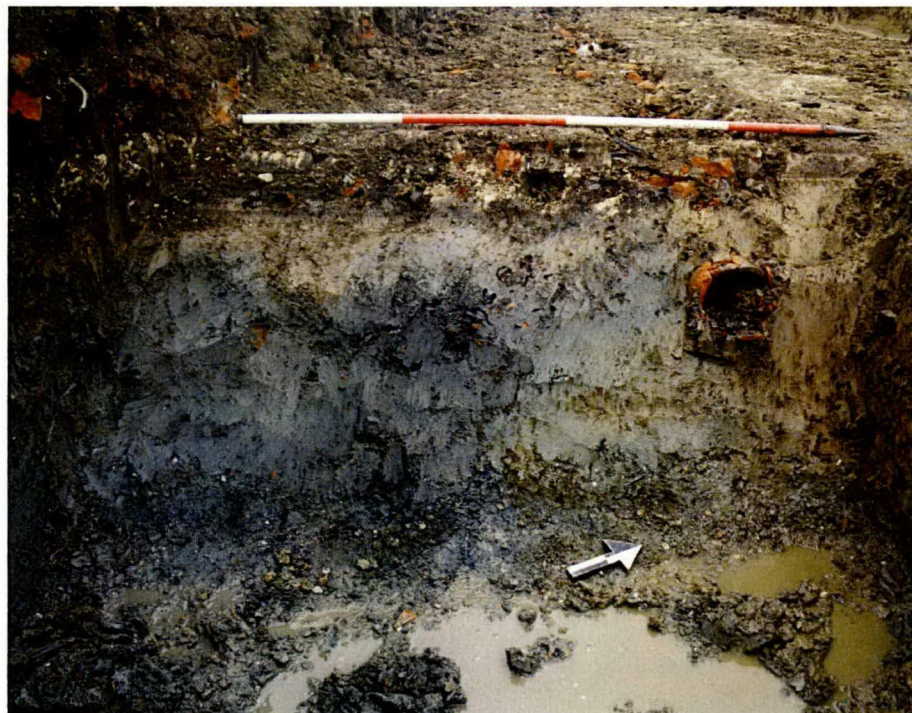
Afbeelding 4. De bodempopbouw.

2 Resultaten

2.1 Bodempopbouw

Tijdens het inventariserende veldonderzoek werd duidelijk, dat de onderzoekslocatie in het oostelijke deel van het rivierengebied op een terrasvlakte of vlakte van smeltwaterafzettingen ligt. Deze pleistocene afzettingen zijn afgedekt met komafzettingen. Bovenop deze afzettingen zijn verschillende recentelijk geroerde pakketten aangetroffen (Hebinck 2011). Tijdens het proefsleuvenonderzoek is een bodempopbouw aangetroffen die hiermee in grote lijnen overeenkomt (afb. 4). Alleen binnen de recentelijk geroerde pakketten en de komafzettingen is onderscheid aangebracht.

De (basis)bodempopbouw kan als volgt worden beschreven: De diepst gelegen laag (S940) bestaat uit bruinrijze sterk siltige klei van tenminste 30 cm dik. Daarboven ligt een bruinrijze laag van matig siltige klei met een dikte van 25 cm. Beide lagen zijn als komafzettingen geïnterpreteerd. De laag daarboven (S920) is wederom 25 cm dik en is opgebouwd uit grijze, zwak siltige klei. In deze laag, ook als komafzetting geïnterpreteerd, is het vlak aangelegd. In de laag hierboven (S910) is vondstmateriaal aangetroffen waarvan de datering uiteenloopt van de 18e tot de 20e eeuw. Deze laag is te koppelen aan de bewoning op het Reeksche Hof. Aan de top van de bodempopbouw is de moderne bouwvoor zichtbaar (S901).

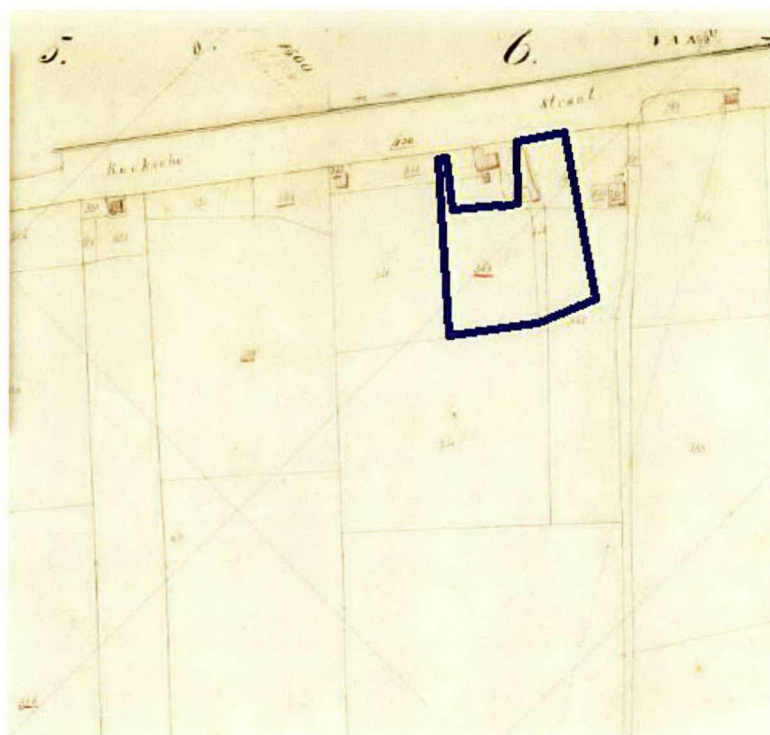
Afbeelding 5. Coupe door de uitbraaksporen, met links de riolbuis.

2.2 Sporen en structuren

2.2.1 Proefsleuf 1

Er zijn slechts enkele sporen aangetroffen (afb. 7). Deze concentreerden zich vooral in het noordwesten van het onderzoeksgebied nabij de Oude Reekstraat en betreffen de sporen van een boerderij. Verschillende uitbraaksporen liepen noordwest-zuidoost georiënteerd door de werkput. De lengte van de uitbraaksporen was minstens 3,5 m. In zuidwestelijke richting was de begrenzing vergraven, waardoor de totale lengte niet meer te bepalen is. De uitbraaksporen bestonden uit twee puinlagen met in het midden een uitbraaksleuf. Deze zijn allen gecoupeerd, waarbij geen intacte funderingsresten werden aangetroffen. De boerderij bleek hier volledig te zijn uitgebroken. Hierdoor wordt de locatie van de boerderij slechts bij benadering duidelijk.

In de coupe door de uitbraaksleuf werd een rioolbuis zichtbaar (afb. 5). Rioolbuizen lopen dikwijls net buiten de zijwanden van woonhuizen. Waarschijnlijk heeft de zijwand van de boerderij net ten zuiden van deze uitbraaksleuf gestaan. Het vondstmateriaal uit de uitbraaksporen dateert hoofdzakelijk in de 19e en 20e eeuw. Alleen één baksteen kon op grond van het formaat van een oudere datering worden voorzien, en wel in de 14e eeuw. Het betreft hier waarschijnlijk hergebruikt bouw materiaal. Het jongste materiaal is in 1930 te dateren. Op de kadasterkaart van 1832 staat een boerderij weergegeven waarvan nu de uitbraaksporen zijn aangetroffen (afb. 6, rechtsboven in onderzoeksgebied). In het zuidoostelijke gedeelte

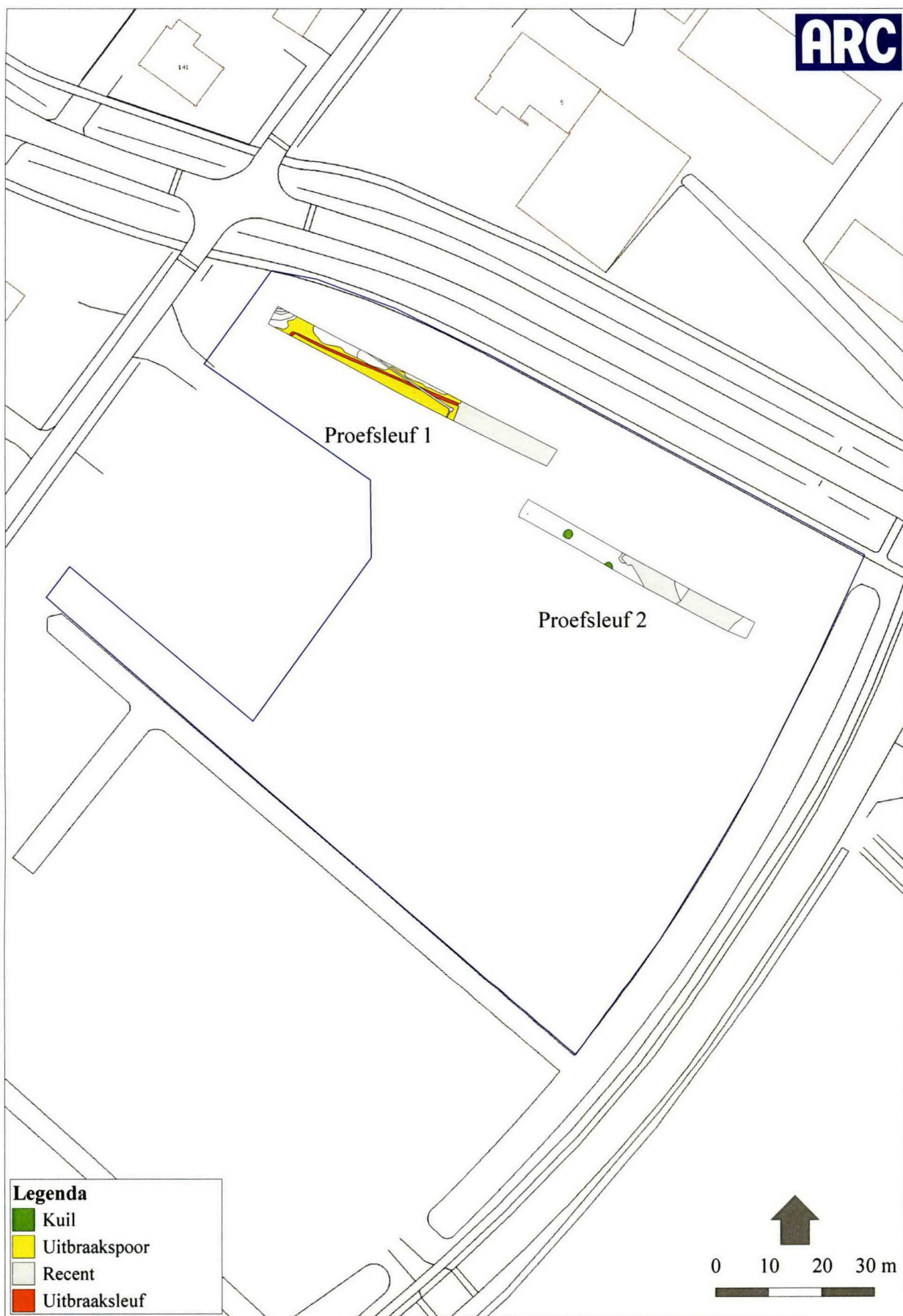

Afbeelding 6. Het onderzoeksgebied op de kadasterkaart van 1832. De kaart is noordwest gericht.

van proefsleuf 1 is enkel verstoorde grond aangetroffen.

2.2.2 Proefsleuf 2

In proefsleuf 2 zijn twee kuilen gevonden. Deze kuilen, met een diepte van 60 cm, bevatten fragmenten aardewerk die zijn voorzien van dezelfde merktekens als aardewerk uit de uitbraaksporen van de boerderij (zie paragraaf 2.3.1). Beide kuilen zijn daarom te koppelen aan de boerderij en zijn te interpreteren als afvalkuilen op het achtererf. De overige sporen bestonden uit recentelijk gedempte sloten.

Afbeelding 7. Overzicht van de aangelegde proefsleuven en de aangetroffen sporen.

vnr	wp/sp/vak	categorie	type	context	N		onderdeel	datering	opmerking
1	1/0/1	rb	r-bor	moderne bouwvoor	1	1	rand	1700-1900	–
1	1/0/1	indust. wit	iw-kop	moderne bouwvoor	1	1	voet	1850-20e eeuw	–
1	1/0/1	sg	s	moderne bouwvoor	1	1	wand	1680-1900	Westerwald
2	1/3/–	indust. wit	iw-kop-2 t	uitbraakspoor boerderij	1	1	voet	post 1920	Maastricht, merk MOSA
2	1/3/–	rb	r	uitbraakspoor boerderij	1	1	wand	1700-1900	–
3	1/2/–	indust. wit	iw-bor	uitbraakspoor boerderij	2	1	rand	1800-1950	–
3	1/2/–	indust. wit	iw-bor	uitbraakspoor boerderij	1	1	voet	post 1930	Met merk Solian ware Soho pottery Ltd, Cobridge, England
4	2/1/–	indust. wit	iw-kop-2	recent spoor	1	1	voet	post 1883	Maastricht, merk Petrus Regout & Co, daarboven Sphinx
5	2/5/–	indust. wit	iw	recent spoor	3	1	voet	1850-20e eeuw	–
5	2/5/–	indust. wit	iw-bor	recent spoor	1	1	rand	1850-20e eeuw	–
5	2/5/–	indust. wit	iw-bor	recent spoor	1	1	rand	1850-20e eeuw	–
5	2/5/–	indust. wit	iw	recent spoor	1	1	wand	1850-20e eeuw	–
5	2/5/–	sg	s	recent spoor	1	1	wand	Nieuwe Tijd	–
6	2/4/–	indust. wit	iw	recent spoor	1	1	rand	1850-20e eeuw	–
6	2/4/–	indust. wit	iw	recent spoor	1	1	wand	1850-20e eeuw	–
7	2/3/–	indust. wit	iw-bor	uitbraakspoor boerderij	1	1	voet	post 1883	Maastricht, merk Petrus Regout & Co, daarboven Sphinx
8	1/4/–	indust. wit	iw	uitbraakspoor boerderij	1	1	wand	1850-20e eeuw	–
8	1/4/–	indust. wit	iw	uitbraakspoor boerderij	1	1	wand	1850-20e eeuw	–
8	1/4/–	sg	s	uitbraakspoor boerderij	1	1	wand	Nieuwe Tijd	–
8	1/4/–	sg	s	uitbraakspoor boerderij	1	1	wand	Nieuwe Tijd	–

Tabel 1. Overzicht van het gedetermineerde aardewerk. rb: roodbakkend; indust. wit: industrieel wit; sg: steengoed.

2.3 Vondsten

Het vondstmateriaal bestaat uit aardewerk en bouw materiaal. Er zijn geen monsters genomen. Het grootste deel van het vondstmateriaal is gevonden in de uitbraaksporen van de boerderij. Het overige materiaal komt uit recente sporen of uit de recente bouwvoor. Bij het determineren van het aardewerk is vooral aandacht besteed aan het aardewerk uit de uitbraaksporen.²

2.3.1 Aardewerk

Het aangetroffen aardewerk bestaat uit 23 scherven van maximaal 20 objecten (tabel 1). De scherven zijn hoofdzakelijk afkomstig uit de uitbraaksporen en de recente sporen. Daarnaast zijn ook uit de moderne bouwvoor enkele scherven verzameld. Het meest voorkomende baksel is industrieel wit aardewerk (19 scherven). Daarnaast zijn ook fragmenten steengoed (4x) en één fragment roodbakkend aardewerk aangetroffen.

De eerste fabriek voor het produceren van industrieel aardewerk werd pas in 1836 opgericht in Maastricht. De oprichter was Petrus Regout, wiens naam zichtbaar is op de merktekens op het aardewerk. Vanaf 1850 was het aardewerk uit deze fabriek wijd verspreid door heel Nederland. In 1883 zette de zoon van Petrus Re-

²Al het vondstmateriaal is gedetermineerd door J. Oosterbaan MA.

gout, Louis Regout, een aardewerkfabriek op, die vanaf 1920 de naam Mosa draagt (Bartels 1999, p. 240). Er zijn verschillende fragmenten aardewerk aangetroffen die afkomstig zijn uit deze fabrieken. Er zijn twee merktekens gevonden waarop de merknaam 'Petrus Regout Co Maastricht' zichtbaar is. Boven de merknaam is een sphinx afgebeeld. Dit logo werd vanaf 1883 gebruikt. Verder is een scherf met het merkteken van de fabriek Mosa aangetroffen in een van de uitbraaksporen van de boerderij, wat op een datering van na 1920 duidt. Het laatste industriële aardewerk voorzien van een mekteken komt uit Engeland. Op dit merk is 'Solian ware Soho pottery Ltd, COBRIDGE, ENGLAND' leesbaar. Dit merkteken werd vanaf 1930 gebruikt.³

2.3.2 Bouwmateriaal

Er is één baksteen verzameld uit de uitbraaksleuf. Deze baksteen is compleet en uitzonderlijk groot, in tegenstelling tot de overige bakstenen. Gezien het formaat van de baksteen (28,8×14×6 cm) kan een datering in de 14e eeuw verondersteld worden. Bakstenen uit 14e-eeuwse gebouwen uit het nabij gelegen Nijmegen hebben vergelijkbare afmetingen (Peterse et al. 2004). De baksteen is waarschijnlijk afkomstig uit een elders afgebroken gebouw en in de boerderij hergebruikt.

³<http://www.thepotteries.org/ware/soho/index.htm>, 8 juni 2012.

3 Conclusies

Op basis van de resultaten van het onderzoek kan een deel van de onderzoeksvragen worden beantwoord. De vragen die niet of slechts ontkennend kunnen worden beantwoord (7 – 11) zijn niet opgenomen.

1 *In welke mate is het gebied verstoord?*

Het onderzoeksgebied is gedeeltelijk verstoord. De zuidoosthelft van proefsleuf 1 is volledig vergraven. Verder lopen er twee recentelijk gedempte sloten door proefsleuf 2. Het overige deel binnen de contouren van de proefsleuven is intact gebleven.

2 *Wat is de geologische/bodemkundige opbouw?*

De onderzoekslocatie ligt in het oostelijk deel van het rivierengebied op een terrasvlakte of vlakte van smeltwaterafzettingen. Deze pleistocene afzettingen zijn afgedekt met komafzettingen. Bovenop deze afzettingen zijn verschillende recentelijk geroerde pakketten aangetroffen.

3 *Wat is de aard, omvang, kwaliteit en verloop van de archeologische sporen en sporenclusters?*

De aangetroffen sporen bestaan uit enkele uitbraaksporen van een gesloopte boerderij, die op het Reeksche Hof heeft gestaan. De boerderij is volledig afgebroken, er is geen intact muurwerk aangetroffen. Verder zijn enkele kuilen aangetroffen die te koppelen zijn aan de gebruikperiode van de boerderij. De kuilen reiken allebei tot 60 cm onder het opgravingsvlak.

4 *Uit welke periode(n) dateren de sporen?*

Zowel de uitbraaksporen van de boerderij als de kuilen behoren tot dezelfde gebruikperiode. Het oudste kaartmateriaal waarop deze boerderij staat aangegeven dateert uit 1832. Het vondstmateriaal uit de uitbraaksporen bevestigt het bestaan van de boerderij in deze periode. Het jongste materiaal uit de uitbraaksporen dateert vanaf 1930. Het vondstmateriaal uit de kuilen is na 1883 te plaatsen en dateert daarmee overeenkomstig met de uitbraaksporen van de boerderij.

5 *Wat is de datering van de archeologische vondsten en tot welke vondsttypen of vondstcategorieën behoren zij?*

De archeologische vondsten bestaan uit aardewerk en bouw materiaal. Het oudste aardewerk dateert op zijn vroegst vanaf 1700, het recentste is vanaf 1930 te dateren. Het bouw materiaal bestaat uit één baksteen die, gezien het formaat, in de 14e eeuw te dateren is. Het betreft een hergebruikte baksteen.

6 *Is er een relatie te leggen tussen de archeologische vondsten en sporen?*

De vondsten zijn hoofdzakelijk afkomstig uit de sporen, waardoor de onderlinge relatie evident is. De datering van de sporen aan de hand van het kaartmateriaal komt overeen met die van het vondstmateriaal.

12 *Indien het onderzoek geen archeologische resten of categoriaal beperkte archeologische fenomenen (bijvoorbeeld alleen losse vondsten) oplevert, welke verklaring is hiervoor dan te geven? Is er (bijvoorbeeld) sprake van: aantoonbare afwezigheid van bewoning en / of actief landgebruik, verstoring van antropogene aard, beperking van de archeologische waarnemingsmogelijkheden door bodemprocessen, beperking van de archeologische waar-*

nemingsmogelijkheden door werk- of weersomstandigheden?

De verwachting voor archeologische resten ouder dan de Late Middeleeuwen en Nieuwe Tijd was voorafgaand aan het onderzoek laag, wat bevestigd is door het onderzoek. De lage verwachting is te wijten aan de locatie van het onderzoeksgebied op een vlakte van smeltwaterafzettingen. Dit maakte deze locatie onaantrekkelijk voor bewoning.

- 13 *Welke postdepositionele processen hebben zich afgespeeld en wat is het effect daarvan?*

De postdepositionele processen zijn hoofdzakelijk van antropogene aard, in de vorm van beakkering. Dit is zichtbaar aan een 40 cm dik pakket moderne bouwvoor (S901).

4 Waardering en aanbeveling

Omdat op de onderzoekslocatie geen sprake is van een archeologische vindplaats zijn de KNA 3.2-conforme scoringstabel en beslissingsdiagram niet opgenomen. Uit de resultaten van het proefsleuvenonderzoek blijkt, dat op de onderzoekslocatie geen sprake is van behoudenswaardige archeologische waarden, aangezien er geen intacte funderingresten zijn aangetroffen op of nabij het Reeksche Hof. Daarom wordt de aanbeveling gegeven, dat de onderzoekslocatie vanuit archeologisch oogpunt kan worden vrijgegeven.

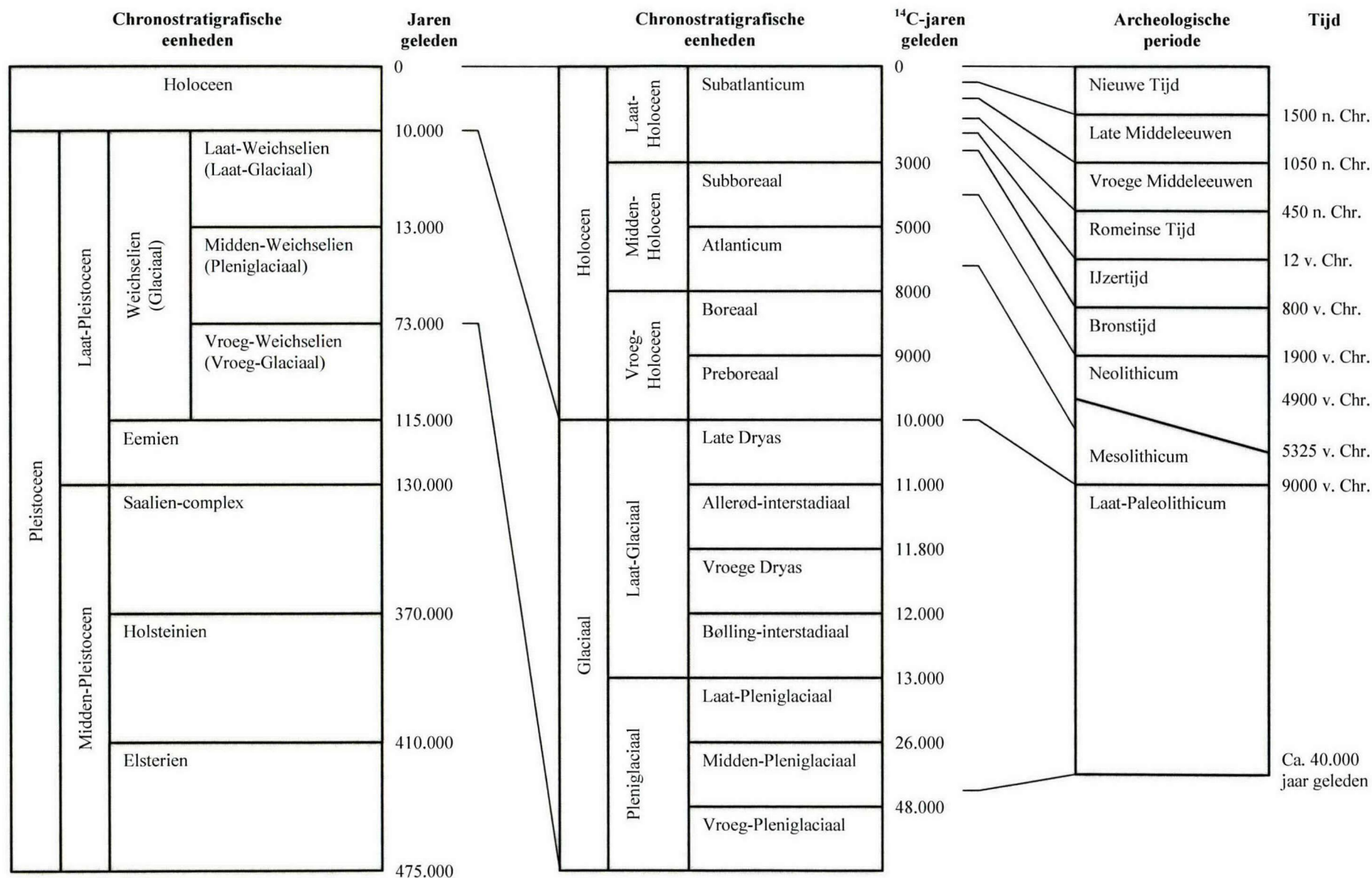
5 Samenvatting

In opdracht van de gemeente Beuningen is door ARC bv een inventariserend veldonderzoek door middel van proefsleuven uitgevoerd. De voornaamste aangetroffen sporen zijn de uitbraaksporen van een boerderij die vóór 1832 is gebouwd. Deze boerderij is namelijk zichtbaar op de kadasterkaart uit 1832. De ligging en oriëntatie van de uitbraaksporen komen overeen met de boerderij die staat afgebeeld op deze kaart. Er zijn geen restanten van intact muurwerk aangetroffen binnen de proefsleuven. Ook zijn twee kuilen gedocumenteerd die tot de gebruikperiode van de boerderij behoren, gezien het gelijkaardige vondstmateriaal dat hierin is gevonden.

De archeologische vondsten bestaan uit aardewerk en bouwmateriaal. Het bouwmateriaal bestaat uit één baksteen die gezien het formaat in de 14e eeuw te dateren is. Het betreft een hergebruikte baksteen. De datering van het aardewerk is vanaf de 17e eeuw tot na 1930. Opvallend zijn vier scherven industrieel wit aardewerk die zijn voorzien van merktekens, waarvan drie uit de fabrieken van familie Regout afkomstig zijn.

Literatuur

- Bartels, M., 1999. *Steden in Scherven. Vondsten uit beerputten in Deventer, Dordrecht, Nijmegen en Tiel (1250–1900)*. Amersfoort/Zwolle.
- Berendsen, H.J.A., 2004. *De vorming van het land*. Assen (Fysische geografie van Nederland). 4e, geheel herziene druk.
- Brandt, R.W. et al. (red.), 1992. *ARCHIS. Archeologisch Basis Register, versie 1.0*. Amersfoort.
- Hebinck, K.A., 2011. *Een archeologisch bureau-onderzoek en een verkennend inventariserend veldonderzoek door middel van boringen aan de Wolfsbossingel te Beuningen (Gld)*. Geldermalsen (ARC-Rapporten 2011-127).
- Heunks, E. & F. van Hemmen, 2007. *Gemeente Beuningen; een archeologische en cultuurhistorische inventarisatie*. Weesp (RAAP-rapport 1603).
- Mulder, E.F.J. de, M. C. Geluk, I.L. Ritsema, W. E. Westerhoff & T. E. Wong, 2003. *De ondergrond van Nederland*. Groningen/Houten.
- Peterse, H. et al., W. Bloemink and D.J. de Vries, 2004. *Verborgten verleden: bouwhistorie in Nijmegen*. Utrecht.

Bijlage 1. Een overzicht van geologische (chronostratigrafische) en archeologische periodes. Door: A.J. Wullink. Gebaseerd op: Brandt et al. 1992; De Mulder et al. 2003; Berendsen 2004.